

MUZEJSKI VJESNIK 15

MUZEJSKI VJESNIK

GLASILO MUZEJA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

Bjelovar, Čakovec, Čazma, Grabrovnica, Kalinovac, Koprivnica, Križevci, Kumrovec, Kutina,
Sesvete, Sveti Ivan Zelina, Trakošćan, Varaždin, Varaždinske toplice, Veliki Tabor, Virje.

Broj 15/1992
Godina XV

Urednički kolegij:

Ana Bobovec (Kutina), Miroslav Klemm (Varaždin), Slavica Moslavac (Kutina),
Marina Šimek (Varaždin)

Tehnički urednik:
Svenibor Pohajda

Korektura:
Zdenka Belić, Ana Bobovec

Nakladnik:
Muzej Moslavine u Kutini

Za nakladnika:
Slavica Moslavac

Priprema i tisak:
»Grata« Bjelovar

Naklada: 650 primjeraka

»Muzejski vjesnik« izlazi jedamput godišnje.

Rukopisi se ne honoriraju i ne vraćaju.

Za sadržaj i lekturu tekstova odgovorni su autori.

»Muzejski vjesnik« solidarno financiraju muzeji sjeverozapadne Hrvatske.

d) Izvedbene dokumentacije za građevinsku sanaciju eksterijernih prostora.

V ETAPA — 1994. GODINA

- a) Građevinska sanacija cjeline objekta sa svim potrebnim instalaterskim zahvatima
- b) Izrada dokumentacije za unutarnje uređenje i prezentacije kako cjeline tako i pojedinih dijelova
- c) Izvedbeni projekti dijelova objekta koji imaju novu namjenu — u toj fazi moguće je i kompletno uređenje do puštanja u funkciju
- d) Uređenje — obnova eksterijera objekata — hodne površine, hortikulture površine itd.

VI ETAPA — 1995. godina i dalje

- Konzervatorsko-restauratorski radovi na objektu
- na tekstilnim oblogama
  - na ugrađenom inventaru i dekoracijama
  - na pokretnom inventaru
  - na elementima kamene plastike interijera i eksterijera — grbovi posebno.

KAPELICA SV. IVANA

- a) konzervatoresko-restauratorska istraživanja
- b) građevinska sanacija
- c) restauracija inventara.

OBJEKTI PRIRODE

JEZERO revitalizirati saniranjem u 2 osnovna pravca. S jedne strane nužno je spriječiti ili smanjiti ulaz organske otopljene i suspendirane tvari i s

druge strane ukloniti sekundarno zagađenje koje se u obliku planktonskih mletačkih taloga sa detritusom sakuplja pri dnu jezera. O tome postoji razrađen program radova koji uključuje, u slučaju potrebe i nastavak radova do pripreme vode za piće.

KUPALIŠTE u perivoju izgrađeno šezdesetih godina a obnovljeno osamdesetih, neodložno, au sklopu Projekta obnove perivoja, treba ukloniti zatrpanjanjem i uspostavom originalne povjesne livade.

STAMBENI OBJEKT KRAJ JEZERA dio nekadašnje vrtlarije ukloniti sadržajno u cijelatnosti parka odnosno Ustanove.

"CRVENU KUĆICU" na jezeru obnoviti u funkciji sadržaja štrenice oko jezera, te kao ishodišnog objekta nove lučice.

Sve ostale elemente parka obnoviti prema izvornim oblicima i izgledu iz sredine XIX stoljeća, a na temelju posebnog Projekta obnove perivoja. U cijeloj problematiki očuvanja parka pokrenuti inicijativu za institucionaliziranjem parka prirode prema Prostornom planu Hrvatske, što podrazumijeva interdisciplinarnu znanstvenu obradu prostora, izradu i donošenje Prostornog plana područja posebne namjene, te stvaranje organizacionih pretpostavki za osiguranje provođenja mjer i aktivnosti u skladu sa stručno utvrđenim parametrima.

U cilju što efikasnijeg privođenja svih ovih Programa i aktivnosti realizaciji, neophodno je i kontinuirano provoditi aktivnosti u nekoliko smjerova:

1 — temeljem ukupne povjesne valorizacije kompleksa inzistirati na adekvatnoj najvišoj spomeničkoj klasifikaciji

2 — u svezi sa značajem Ustanovu "dići" formalno, pravno, pa i finansijski na Republički proračun

3 — stimulirati tržnu orijentaciju Ustanove na način da se budžetski financira tzv. hladni pogon — dakle osobni dohoci uposlenih, a ukupni prihodi realizirani na tržištu služe kao participacija, odnosno obvezno učešće kod financiranja zaštitnih radova.

Vesna Vrabec, Muzej Brdovec

OBNOVA GROBNICE OBITELJI JELAČIĆ U NOVIM DVORIMA /ZAPREŠIĆ/

Dvorački kompleks Novi Dvori kraj Zaprešića rijetki je primjer dobro očuvana cijelovitog gospodarstva. Uz dvorac, sačuvane su i gospodarske zgrade: vršilnica, staja, kukuružnjak, troetažna zgrada za spremanje plodina, mljekareva kuća, vrtlarska kuća, a cijeli kompleks još čine kapela Sv. Josipa, neposredno uz dvorac, te grobnica-mauzolej obitelji Jelačić smještena u park-šumi nedaleko dvorca.

Grobnici je odlučio graditi ban Josip Jelačić kako bi u njoj vječni počinak našla cijela obitelj Jelačić. U svojoj oporuci od 8. veljače 1857. godine ban je zapisaо "Ako mi milost Božja uzdrži zdravlje i dulji život,

namjeravam u Novim Dvorima graditi obiteljsku grobnicu, gdje bi se ostaci mojih nezaboravnih roditelja, moje sestre i prerano mi umrle ljubljene kćerkice imali sahraniti... Ako me božja providnost prije pozove, tada gradnju obiteljske grobnice stavljam u dužnost mojog udovici Sofije". Ban, nažalost, svoj naum nije uspio ostvariti jer, shrvan bolešću, umire u noći 19/20. svibnja 1859 godine. Kada se banova udovica, grofica Sofija, preudala 1863. godine imanje preuzima banov brat grof Đuro Jelačić, a time i obavezu gradnje obiteljske grobnice. Tek dva desetljeća kasnije grof Đuro započinje gradnju grobnice.

Grobnica obitelji Jelačić, snimljeno 1983. god.

Grobnica Jelačić neposredno prije početka obnove

Izradu projekta i nadzor nad gradnjom grof je povjerio Hermanu Bolleu, koji tada radi na obnovi zagrebačke katedrale. U strukturi, a osobito u plastičkim detaljima, grobnica ima izazita obilježja historijski stilova, točnije oblikovana je u neogotičkom slogu. Korpus grobnice čini grobna komora ukopana za šest stepenica u zemlju. Iznad nje se dvokrakim, zavojitim stubištem penje na terasu. Terasa je ograćena lijepom kovanom ogradom na niskom kamenom postamentu. Ogradu i teška kovana vrata, kojima je grobniča zatvorena, iskovao je zagrebački bravarski majstor Mesić. U podnožju terase, nasuprot ulaza u grobniču, nalazi se nadgorni spomenik, koncipiran u obliku trodijelnog gotičkog retabla. Njegov središnji, viši dio, blago izbačen u prostor, nosi uklesan grb bana Jelačića i čuveno banovo geslo "Što bog dade i sreća junačka". Nad njim stajao je visoki kameni križ. Uz grb uzidane su dvije mramorne ploče. Na lijevoj je urezano "Familiae Jelačić de Buzin". Desno je nadgrobna ploča Marka i Jurice, sinova grofa Đure Jelačića. Pored tih ploča, u ogradi terase, ugrađene su i male crne ploče. Na njima su trebala biti urezana imena ostalih članova obitelji Jelačić. Danas te ploče više nisu pronađene. Zabati segmenata retabla i stupići na uglovima ograde ukraseni su minuciozno izvedenim vegetabilnim ornamentalnim ukrasima. Grobniča je izrađena iz kamena koji je ostao od obnova katedrale i dijelom iz kamena iz kamenoloma u Vrapču. Klesarske radeve radio je klesar Ivan Kottal, a kiparske radeve na terasi kipar i klesar Ignac Franz. Grobna komora za smještaj ljesova podijeljena je u dva nivoa. Zračenje je provedeno kroz dva bočna i dva stražnja prozora lučnog nadvoja, zatvorenog ornamentiranim, kovanim željeznim rešetkama. Grobniča je dovršena 1884. godine i 16. studenog obavljena je svećana posveta. Taj čin obavio je kanonik i opat dr. Franjo Rački.

Posljednji ukop u grobniču bio je 1934. godine kada je pokopana grofica Anka Jelačić, posljednji potomak obitelji Jelačić. Već slijedeće godine grobniča je provaljena i opljačkana. Kasnije je grobniča nekoliko puta devastirana, te su prozori i ulaz morali biti zazidani. Posljednje razaranje bilo je 1987. godine kada je razrušena ograda i razbijeni kameni stupići na uglovima. Okoliš grobniče bio je zapušten, te je grobniča tako propadala zaboravljena i obrasla trnjem i raslinjem.

Nakon vraćanja spomenika banu Jelačiću na njegovo staro mjesto na središnji zagrebački trg ostalo je neurošenih 11.000.000.- dinara za koje je određeno da će biti utrošeni u obnovu Novih Dvora. Početkom 1991. godine grobniča je otvorena i započinju radovi.

Prema povijesnim zapisima u grobniči je bilo sahranjeno 11 članova obitelji Jelačić: Grof Đuro (umro 1901), njegova supruga Hermina (1906), sinovi (Marko (1882), Jurica (1894), kćeri Vera (1918), Jela (1927), Anka (1934), majka Ana (1837), sestra Cecilijsa (1830), te Marija (1888) i Paula (1888) supruga i kćerka grofa Antuna Jelačića. Neki pokojnici preneseni su s Jurjevskog groblja 1909. (Ana i Cecilijsa), a 1933. iz arkade na Mirogoju grofica Anka dala je prenijeti ostale članove obitelji (Đuro, Hermina, Marko i

Ponovo sastavljena grobniča, prosinac 1991.

Vera). Tada je grofica Anka dala podići horizontalne razdjiele, te su ljesovi raspoređeni u dva nivoa. Međutim prilikom ekshumacija 24. 1. 1991. u grobniči je pronađeno 7 ljesova i mumificirano tijelo malog djeteta. To je tijelo banove kćerke Ane nekada izvadeno iz kapеле sv. Josipa gdje je počivala zajedno s ocem. Unutrašnjost grobniče bila je zatrpana šutom, a ljesovi razvaljeni i jako uništeni. Nakon ekshumacije tijela pokojnika prenesena su na Mirogoj, a u proljeće se pristupilo obnovi grobniče. Prethodno je građevinskim istraživanjem ustavljeno da grobniča nije moguće sanirati i restaurirati, već da je treba rasložiti i ponovo graditi. Grobniča, sagrađena od cigle, bila je vlagom dosta uništena. Zbog slabih temelja i pomicanja terena bila je narušena i statika objekta, te je došlo do naginjanja zidova i nadgrobne ploče na terasi, uslijed čega se nagnuo križ i srušio se osamdesetih godina. Kamena oplata grobniče prvo je brižno rasložena, a zatim je zidani dio potpuno srušen. Nakon sanacije terena i provođenja odvodnje započeta je ponovna izgradnja grobničice. Ovog puta korpus grobničice napravljen je od armiranog betona. Kamena oplata vraćena je, a dijelovi koji su bili jače oštećeni zamijenjeni su novim bizekom. Stjenište, koje je bilo znatno oštećeno, zamijenjeno je novim od tamna mramora. Nadgrobni "retabl" očišćen je, a oštećeni vegetabilni ukrasi su restaurirani. Za obnovu je korištena postojeća stara kamena masa, istucana i povezana sintetičkom smjesom, te zatim klesana. Kiparske radeve na grobniči radi kipar Vladimir Herljević. Novu željeznu ogradi i vrata radi majstor Ivan Prežigalo. Arhitektonski snimak i projektu dokumentaciju grobničice radio je dr. Zorislav Horvat iz Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture. On je ujedno i konzultant za gradnju grobničice, a nadzor gradnje vrši Forum (Ing. Mladen Kezerle).

Radovi na grobniči privode se kraju. Preostaje još postavljanje ogradi i uređenje unutrašnjosti i okoliša. Prema predviđanju graditelja grobniča bi trebala biti potpuno obnovljena u svibnju ove godine.